

Autorité de protection des données
Gegevensbeschermingsautoriteit

Advies nr. 143/2022 van 19 juli 2022

Betreft: Advies m.b.t. een voorontwerp van wet houdende administratieve vereenvoudiging in fiscale zaken (CO-A-2022-146)

Het Kenniscentrum van de Gegevensbeschermingsautoriteit (hierna: de Autoriteit), aanwezig mevrouw Cédrine Morlière en heren Yves-Alexandre de Montjoye en Bart Preneel;

Gelet op de wet van 3 december 2017 *tot oprichting van de Gegevensbeschermingsautoriteit*, inzonderheid op artikelen 23 en 26 (hierna: WOG);

Gelet op de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG* (hierna: AVG);

Gelet op de wet van 30 juli 2018 *betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens* (hierna: WVG);

Gelet op het verzoek om advies van de Heer Vincent Van Peteghem, Vice-eersteminister en Minister van Financiën (hierna: de aanvrager), ontvangen op 31/05/2022;

brengt op 19 juli 2022 het volgend advies uit:

I. VOORWERP VAN DE ADVIESAANVRAAG

1. Op 31/05/2022 verzocht de aanvrager het advies van de Autoriteit met betrekking tot een voorontwerp van wet *houdende administratieve vereenvoudiging in fiscale zaken* (hierna: het ontwerp).
2. Het ontwerp wijzigt de wet van 3 augustus 2012 *houdende bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens door de FOD Financiën in het kader van zijn opdrachten* (hierna: de wet van 3 augustus 2012). Deze wetgeving omkadert alle gegevensverwerkingen die de fiscale administratie doet in het kader van een correcte bepaling van de fiscale grondslag (bv. het ontvangen en nakijken van de ingediende aangiften in de personenbelasting), de correcte heffing, alsook de controle, tot de invordering van schulden of het beheer van de patrimoniumdocumentatie.
3. Het volgt uit de titel van het ontwerp dat de voorgenomen wijzigingen kaderen binnen de doelstelling van administratieve vereenvoudiging, waarbij men beoogt "*tot een klantvriendelijke administratie te komen die ten dienste staat van onderneming en burgers*¹". Een dergelijke 'administratieve vereenvoudiging' wordt volgens de aanvrager op heden evenwel verhinderd door een divergerende interpretatie van de grondbeginselen van het fiscaal recht enerzijds, en de grondbeginselen inzake gegevensbescherming, anderzijds. Het is aldus noodzakelijk om de voormelde grondbeginselen beter te aligneren.
4. Meer concreet beoogt het ontwerp *de facto* een einde te stellen aan de formalisatie van gegevensmededelingen aan derden via protocolakkoorden in uitvoering van artikel 20 WVG. Daarnaast poogt het ontwerp een aantal wezenlijke elementen van de verwerking door de FOD Financiën nader te preciseren en voorziet het in een problematische (en onrechtmatige) beperking van de verantwoordingsplicht in de zin van artikel 5.2 AVG.

II. ONDERZOEK TEN GRONDE

a. Rechtsgrond

5. Elke norm die de verwerking van persoonsgegevens regelt (en die van nature een inmenging vormt in het recht op bescherming van persoonsgegevens) moet niet alleen noodzakelijk en evenredig zijn, maar ook voldoen aan de eisen van voorspelbaarheid en nauwkeurigheid, zodat

¹ Zie de Memorie van toelichting bij het ontwerp.

de betrokkenen, over wie gegevens worden verwerkt, een duidelijk beeld krijgen van de verwerking van hun gegevens. Krachtens artikel 6.3 AVG, gelezen in samenhang met artikel 22 van de *Grondwet* en artikel 8 EVRM, moet dergelijke wettelijke norm de essentiële elementen van de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen beschrijven. Het gaat hierbij minstens om:

- het (de) precieze en concrete doeleinde(n) van de gegevensverwerkingen;
- de aanduiding van de verwerkingsverantwoordelijke(n) (tenzij dit duidelijk is).

Voor zover de met de overheidsinmenging gepaard gaande verwerkingen van persoonsgegevens een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen vertegenwoordigen, omvat de wettelijke bepaling terzake tevens volgende (aanvullende) essentiële elementen:

- de (categorieën van) verwerkte persoonsgegevens die ter zake dienend en niet overmatig zijn;
- de categorieën van betrokkenen wiens persoonsgegevens worden verwerkt;
- de (categorieën van) bestemmingen van de persoonsgegevens, evenals de omstandigheden waarin en de redenen waarom de gegevens worden verstrekt;
- de maximale bewaartermijn van de geregistreerde persoonsgegevens;
- de eventuele beperking van de verplichtingen en/of rechten vermeld in de artikelen 5, 12 tot 22 en 34 AVG.

6. Gelet op de omvang en de draagwijdte van de door het ontwerp geviseerde verwerkingen van persoonsgegevens (namelijk, alle door de FOD Financiën in het kader van haar opdrachten uitgevoerde gegevensverwerkingen) is er zonder meer sprake van een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen; hetgeen impliceert dat alle hierboven opgesomde elementen in een formele wettelijke norm moeten worden vastgesteld.
7. Ter zake, zoals dit tevens wordt onderstreept door de aanvrager, moet de veelheid aan fiscale wetgeving in rekening worden gebracht, daar dit tot gevolg kan hebben dat de wezenlijke elementen van een welbepaalde verwerking van persoonsgegevens niet allemaal in eenzelfde wetgevende akte zijn vastgesteld.

b. Doeleinde

8. Volgens artikel 5.1.b) AVG kan de verwerking van persoonsgegevens enkel uitgevoerd worden voor welbepaalde, uitdrukkelijk omschreven en gerechtvaardigde doeleinden.
9. Ten algemene titel, met betrekking tot de doeleinden van de gegevensverwerkingen door de FOD Financiën, benadrukt de Autoriteit dat een verwijzing naar de wettelijke opdrachten waarmee de FOD Financiën is belast (en die terug te vinden zijn in de fiscale wetgeving) volstaat, op

voorwaarde dat in algemene, maar duidelijke termen wordt vastgesteld dat de inzameling van gegevens en de verwerking ervan door de FOD Financiën uitsluitend kunnen kaderen binnen de haar toegewezen opdrachten en dat deze opdrachten voldoende duidelijk en precies zijn omschreven zodat er in hoofde van de betrokkenen geen twijfel kan bestaan over de ermee gepaard gaande gegevensverwerkingen.

10. Desalniettemin is de Autoriteit van oordeel dat het ontworpen artikel 3 van de wet van 3 augustus 2012 niet aan deze voorwaarden voldoet, en bovendien aanleiding geeft tot een aantal fundamentele opmerkingen met betrekking tot de grondbeginselen van het gegevensbeschermingsrecht.
11. Het eerste lid van het ontworpen artikel 3, §1, van de wet van 3 augustus 2012 bepaalt: "*De Federale Overheidsdienst Financiën verwerkt persoonsgegevens om wettelijke opdrachten uit te voeren*". Dit artikel laat zich kenmerken door de omissie van het woord 'zijn' vóór 'wettelijke opdrachten' in de Nederlandstalige versie van het ontwerp, hetgeen verkeerdelijk de indruk geeft dat de FOD Financiën ook gegevens kan verwerken voor andere wettelijke opdrachten dan deze die aan hem zijn toegekend².
12. Ter zake wijst de Autoriteit op het beginsel van de toegewezen bevoegdheden van de administratie, vastgelegd in artikel 78 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 *tot hervorming der instellingen*, overeenkomstig hetwelk de administratieve autoriteiten over geen andere bevoegdheden beschikken dan die welke de *Grondwet* en de wetten of decreten krachtens de *Grondwet* uitgevaardigd hen uitdrukkelijk toekennen. Bovendien, zoals hierboven reeds toegelicht (zie punt 5), kunnen deze overheidsinstellingen slechts rechtmatig persoonsgegevens verwerken indien de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van een wettelijke opdracht en/of een taak van algemeen belang waarmee ze zijn belast. Hieruit volgt dat in de wettelijke norm betreffende de toekenning van een dergelijke opdracht of taak aan een bepaalde dienst, voldoende nauwkeurig de doeleinden voor de verwerkingen van persoonsgegevens die in dat kader zullen plaatsvinden worden gespecificeerd, zodanig dat de norm voldoet aan de vereisten van voldoende nauwkeurigheid en voorspelbaarheid.
13. De motivatie voor het weglaten van het woord 'zijn' vóór de woorden 'wettelijke opdrachten' kan worden afgeleid uit de Memorie van toelichting en kadert binnen een ruimere (en verontrustende) misvatting over het onderscheid tussen de wettelijke opdrachten van de FOD Financiën (en de gegevensverwerkingen in dat kader), enerzijds, en de rechtmatigheid van een

² Op heden bepaalt artikel 3, eerste lid, van de wet van 3 augustus 2012: "*De Federale Overheidsdienst Financiën verzamelt en verwerkt persoonsgegevens om zijn wettelijke opdrachten uit te voeren*."

gegevensoverdracht, anderzijds. De volgende passage in het bijzonder roept heel wat vragen op bij de Autoriteit:

*"In het kader van gegevensbescherming wordt een verwerking geacht rechtmatig te zijn, wanneer een verwerking van persoonsgegevens **een wettelijke basis heeft, dan wel in het kader van de uitvoering van een taak van algemeen belang plaatsvindt**. De FOD Financiën beschikt over grote hoeveelheden aan informatie, niet enkel fiscale gegevens maar bijvoorbeeld ook patrimoniale gegevens, waarvan de verwerking noodzakelijk is voor de vervulling van taken van algemeen belang, die niet louter door de FOD Financiën zelf worden behartigd, maar mogelijks ook de verantwoordelijkheid kunnen zijn van bijvoorbeeld een andere overheidsdienst of van bijvoorbeeld ministeriële ambtenaren. [...] In het kader van de vervulling van dergelijke taken van algemeen belang, moet het mogelijk zijn voor de FOD Financiën om de noodzakelijke gegevensverwerkingen te verrichten in uitvoering van die taken van algemeen belang, zonderodeloze discussies te moeten voeren over het doeleinde van de verwerking, nu dat doeleinde inderdaad terug te vinden kan zijn in een wettelijke basis die buiten de bevoegdheid van de FOD Financiën ligt, maar de gegevensverwerking door de FOD Financiën desalniettemin wel degelijk gebeurt in het kader van een wettelijke opdracht, ook al is dat niet de hare. Dit artikel beoogt met andere woorden dat de uitvoering van taken van algemeen belang niet stroppen omwille van gegevensbeschermingsrechtelijke discussies die op zich niet bijdragen aan een betere bescherming van die gegevens maar aan een vertraging van het overheidsapparaat, hoewel de legitimiteit van de verwerking eigenlijk niet ter discussie staat."*

14. De eerste zin reeds betreft een foutieve interpretatie van de artikelen 6.1.c) en e), AVG. Immers, een verwerking van persoonsgegevens wordt geacht rechtmatig te zijn wanneer zij noodzakelijk is om te voldoen aan een wettelijke verplichting of voor de vervulling van een taak van algemeen belang. **In deze beide gevallen** – dus ook wanneer de verwerking wordt gesteund op een taak van algemeen belang – **is het evenwel vereist dat er een wettelijke basis voorhanden is** waarin de wezenlijke elementen van de verwerking worden vastgesteld³.

³ Artikel 6.3 AVG bepaalt in dat kader: "De rechtsgrond voor de in lid 1, punten c) en e), bedoelde verwerking moet worden vastgesteld bij:

- a) Unierecht; of
- b) lidstatelijk recht dat op de verwerkingsverantwoordelijke van toepassing is.

Het doel van de verwerking wordt in die rechtsgrond vastgesteld of is met betrekking tot de in lid 1, punt e), bedoelde verwerking noodzakelijk voor de vervulling van een taak van algemeen belang of voor de uitoefening van het openbaar gezag dat aan de verwerkingsverantwoordelijke is verleend. Die rechtsgrond kan specifieke bepalingen bevatten om de toepassing van de regels van deze verordening aan te passen, met inbegrip van de algemene voorwaarden inzake de rechtmatigheid van verwerking door de verwerkingsverantwoordelijke; de types verwerkte gegevens; de betrokkenen; de entiteiten waaraan en de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens mogen worden verstrekt; de doelbinding; de opslagperioden; en de verwerkingsactiviteiten en -procedures, waaronder maatregelen om te zorgen voor een rechtmatige en behoorlijke verwerking, zoals die voor andere specifieke verwerkingssituaties als bedoeld in hoofdstuk IX. Het Unierecht of het lidstatelijke recht moet beantwoorden aan een doelstelling van algemeen belang en moet evenredig zijn met het nagestreefde gerechtvaardigde doel."

15. Daarnaast wil de Autoriteit wijzen op het feit dat de rechtmatigheid van de mededeling van gegevens door de FOD Financiën aan een andere overheidsdienst, in zoverre deze mededeling **niet** noodzakelijk is voor de naleving van een verplichting die door of krachtens een wettelijke bepaling aan de FOD Financiën is opgelegd en **op voorwaarde dat de mogelijkheid om gegevens mee te delen is voorzien in de wet van 3 augustus 2012**, beoordeeld moet worden in het licht van de wettelijke opdracht of de taak van algemeen belang die is toegekend aan de ontvanger van de gegevens. De Autoriteit benadrukt dat de taak van de FOD Financiën zich in dit kader moet beperken tot de vaststelling of de betrokken gegevens noodzakelijk zijn voor de verwezenlijking van de (gerechtvaardigde) doeleinden die worden nagestreefd door deze ontvanger, zonder dat deze doeleinden noodzakelijkerwijze dezelfde zijn als deze van de FOD Financiën.
16. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de verplichting om overeenkomstig artikel 20 WVG een protocolakkoord⁴ af te sluiten, tenzij, zoals dit reeds uitvoerig werd toegelicht in de aanbeveling nr. 02/2020 van de Autoriteit *houdende de draagwijdte van de verplichting om een protocol te sluiten om de mededelingen van persoonsgegevens door de federale publieke sector te formaliseren*⁵, **een wettelijke norm⁶ uitdrukkelijk bepaalt welke (categorieën van) gegevens, wanneer, aan wie en voor welke doeleinden worden meegedeeld.**
17. Hoewel het aldus mogelijk is voor de FOD Financiën om – onder welbepaalde voorwaarden – gegevens mee te delen aan derden is het verkeerd te stellen dat de FOD Financiën zelf gegevens

⁴ Artikel 20 § 1 van de WVG maakt gewag van een facultatieve en niet-exhaustieve inhoud voor het protocol van akkoord. Het stelt namelijk: "[...] Dit protocol kan in het bijzonder voorzien in:"

1° de identificatie van de federale overheid die de persoonsgegevens doorgeeft alsook die van de ontvanger;

2° de identificatie van de verwerkingsverantwoordelijke binnen de overheid die de gegevens doorgeeft alsook van de bestemming;

3° de contactgegevens van de functionarissen voor gegevensbescherming binnen de overheid die de gegevens doorgeeft alsook van de bestemming;

4° de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens worden doorgegeven;

5° de categorieën van doorgegeven persoonsgegevens en hun formaat;

6° de categorieën van ontvangers;

7° de wettelijke grondslag van de doorgifte;

8° de nadere regels inzake gehanteerde communicatie;

9° elke specifieke maatregel die de doorgifte omkadert conform het proportionaliteitsbeginsel en de vereisten inzake gegevensbescherming door ontwerp en door standaardinstellingen;

10° de toepasselijke wettelijke beperkingen met betrekking tot de rechten van de betrokkene;

11° de nadere regels inzake de rechten van de betrokkene bij de ontvanger;

12° de periodiciteit van de doorgifte;

13° de duur van het protocol;

14° de sancties die van toepassing zijn in geval van niet naleving van het protocol onverminderd titel 6."

⁵ Te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/aanbeveling-nr.-02-2020.pdf>.

⁶ Zonder dat deze wettelijke norm *an sich* betrekking heeft op een gegevensverwerking door de FOD Financiën.

gaat verwerken voor de verwezenlijking van de wettelijke opdrachten of taken van algemeen belang die aan deze derden zijn toegekend.

18. Vervolgens bepaalt het ontworpen artikel 3, §1, 2^e en 3^e lid en §2, van de wet van 3 augustus 2012: *“De verzamelde gegevens mogen door de Federale Overheidsdienst Financiën niet voor andere doeleinden dan voor de uitvoering van wettelijk omschreven opdrachten worden gebruikt dan voor zover, in uitvoering van artikel 6, punt 4 van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming), aan volgende criteria is voldaan:*

1° er is een aantoonbaar verband tussen de doeleinden waarvoor de persoonsgegevens zijn verzameld, en de doeleinden van de voorgenomen verwerking;

2° de verhouding tussen de betrokkenen en de verwerkingsverantwoordelijke wordt in rekening genomen;

3° de aard van de persoonsgegevens wordt in rekening genomen, en meer bepaald of er bijzondere categorieën van persoonsgegevens worden verwerkt;

4° de mogelijke gevolgen van de voorgenomen verdere verwerking voor de betrokkenen, worden in rekening genomen;

5° het bestaan van passende waarborgen.

Binnen de uitvoering van wettelijk omschreven opdrachten en voor zover de verwerking van gegevens niet bij wet is beperkt, worden de latere doeleinden waarvoor de Federale Overheidsdienst Financiën gegevens verwerkt, steeds geacht verenigbaar te zijn met de aanvankelijke doeleinden waarvoor die gegevens oorspronkelijk werden verwerkt.

***§2. Conform artikel 20 van de wet van 30 juli 2018 betreffende de bescherming van natuurlijke personen met betrekking tot de verwerking van persoonsgegevens mag de Federale Overheidsdienst Financiën zonder een protocol af te sluiten, op basis van artikel 6, punt 1,c) en e), van Verordening (EU) 2016/679 van 27 april 2016 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) de persoonsgegevens opgesomd in de categorieën van persoonsgegevens in artikel 3/2 op gemotiveerd verzoek doorgeven aan een andere overheid of privéorgaan indien aan de voorwaarden onder §1, 1° tot en met 5° is voldaan en voor zover de bewaringstermijn, bepaalbaar volgens artikel 3/3, niet is verstreken.*”**

19. In eerste instantie merkt de Autoriteit op dat het ontworpen artikel 3, §1, tweede lid, van de wet van 3 augustus 2012 louter een parafrasering betreft van artikel 6.4 AVG en aldus het overschrijfverbod van de AVG schendt. De rechtstreekse toepasselijkheid van Europese verordeningen houdt een verbod in om deze in nationaal recht om te zetten omdat een dergelijke procedure "*een dubbelzinnigheid kan creëren over zowel de juridische aard van de toepasselijke bepalingen als het tijdstip van hun inwerkingtreding*". Deze bepaling heeft geen enkele juridische meerwaarde en moet geschrapt worden. Daarenboven is het geenszins duidelijk wat de concrete reikwijdte van deze criteria is, noch hoe zij in de praktijk moeten worden toegepast. Het feit immers dat rekening is gehouden met de verhouding met de betrokkene, de aard van de te verwerken (categorieën van) persoonsgegevens en de mogelijke gevolgen van de verdere verwerking, biedt op zich geen garantie dat er daadwerkelijk een verenigbaar doeleinde voor de verdere verwerking van de gegevens bestaat. Het is zonder meer noodzakelijk om nader te preciseren op welke wijze deze elementen concreet in rekening moeten worden gebracht.
20. Met betrekking tot het laatste lid van het ontworpen artikel 3, §1, van de wet van 3 augustus 2012 benadrukt de Autoriteit dat, gelet op het feit dat de geviseerde verwerkingen betrekking hebben op "*de uitvoering van wettelijk omschreven opdrachten*", er in dit kader bezwaarlijk sprake kan zijn van 'latere doeleinden' aangezien deze doeleinden per definitie vastgesteld moeten zijn in de wettelijke norm die de voormelde opdrachten toekent. Bovendien, onverminderd de bovenstaande opmerking, is deze bepaling in strijd met de artikelen 5.1.b) en 6.4 AVG. Hoewel het beginsel van doelbinding de verdere verwerking van persoonsgegevens voor verenigbare doeleinden toestaat, kan niet *ab initio* worden bepaald dat – behoudens wanneer de verwerking uitdrukkelijk bij wet is beperkt – de latere doeleinden waarvoor de FOD Financiën gegevens verwerkt steeds verenigbaar zijn met de oorspronkelijke doeleinden waarvoor die gegevens zijn verwerkt. Het ontworpen artikel 3, §1, laatste lid, van de wet van 3 augustus 2012 moet geschrapt worden.
21. Een tweede, meer fundamenteel probleem situeert zich ter hoogte van paragraaf twee van dit artikel, waarin wordt gesteld dat elke mededeling van gegevens door de FOD Financiën aan een andere overheid of privéorgaan rechtmatig is "*indien aan de voorwaarden onder §1, 1° tot en met 5° is voldaan*". Deze stelling is manifest in strijd met de geest van artikel 6.4 AVG en artikel 20 WVG aangezien deze 'voorwaarden' specifiek betrekking hebben op de vraag of een bepaald doeleinde verenigbaar is met een ander doeleinde, wanneer de verwerking voor dat ander doel niet berust op toestemming van de betrokkene of op een wettelijke bepaling die in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel vormt ter waarborging

⁷ HJEU, 7 februari 1973, Commissie c. Italie (C-39/72), Recueil de jurisprudence, 1973, p. 101, § 17). Zie ook: HJEU 10 oktober 1973, Fratelli Variola S.p.A. c. Italiaanse Belastingdienst (C-34/73), Recueil de jurisprudence, 1973, p. 981, § 11; HJEU, 31 januari 1978, Ratelli Zerbone Snc c. Amministrazione delle finanze dello Stato, Recueil de jurisprudence (C-94/77), 1978, p. 99, §§ 24-26.

van de in artikel 23, lid 1 AVG bedoelde doelstellingen⁸ en derhalve niet zonder meer van toepassing kunnen worden verklaard op de beoordeling van de rechtmatigheid van een gegevensoverdracht. De Autoriteit herinnert eraan dat niet elke gegevensoverdracht of -mededeling noodzakelijkerwijs een 'verdere verwerking voor een ander doeleinde' in de zin van de AVG constitueert en dat ten aanzien van gegevensoverdrachten door overheidsinstanties strengere voorwaarden gelden. Immers, zoals reeds toegelicht onder punt 16, is het steeds vereist om een protocolakkoord in de zin van artikel 20 WVG af te sluiten, tenzij de modaliteiten van de mededeling zijn vastgesteld in een wettelijke norm. Het ontworpen artikel 3, §2 van de wet van 3 augustus 2012 voorziet aldus in een onrechtmatige afwijking van de protocolplicht en dient geschrapt te worden.

22. Gelet op het bovenstaande is het noodzakelijk dat het artikel X+1 van het ontwerp grondig wordt herzien (in het bijzonder voor zover het betrekking heeft op de mededeling van gegevens door de FOD Financiën). Ter illustratie (en desgevallend ter inspiratie) verwijst de Autoriteit naar onderafdeling 8 van afdeling 12 van Hoofdstuk IV van de wet *op het politieambt* van 5 augustus 1992 dat de modaliteiten van de mededeling van gegevens door de politiediensten vaststelt⁹.

c. Verwerkingsverantwoordelijke

23. Het ontwerp doet geen afbreuk aan de aanduiding van de FOD Financiën als verwerkingsverantwoordelijke voor de in de wet van 3 augustus 2012 bedoelde verwerkingen van persoonsgegevens. De Autoriteit neemt er akte van.

d. Minimale gegevensverwerking/ Proportionaliteit

24. Artikel 5.1.c), AVG bepaalt dat persoonsgegevens toereikend, terzake dienend en beperkt moeten zijn tot wat noodzakelijk is voor de beoogde doeleinden (beginsel van 'minimale gegevensverwerking').

⁸ In dit kader dient ook reeds opgemerkt te worden dat de door de FOD Financiën beoogde mededeling van persoonsgegevens nagenoeg steeds zal gebeuren om te voldoen aan een wettelijke verplichting die op de verwerkingsverantwoordelijke rust of voor de vervulling van een taak van algemeen belang.

⁹ Ter zake kan in het bijzonder gewezen worden op artikel 44/11/9, §2 van de wet *op het politieambt* van 5 augustus 1992 dat bepaalt: "*§ 2. Overeenkomstig de nadere regels vastgelegd in de richtlijnen van de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie, elk in het kader van hun bevoegdheden, kunnen [persoonsgegevens] eveneens meegedeeld worden aan de Belgische openbare overheden, publieke organen of instellingen of instellingen van openbaar nut die door de wet belast zijn met de toepassing van de strafwet of die wettelijke verplichtingen inzake de openbare veiligheid hebben, wanneer deze ze nodig hebben voor de uitoefening van hun wettelijke opdrachten.*

De lijst van deze overheden, organen of instellingen wordt vastgesteld door de ministers van Binnenlandse Zaken en Justitie op basis van een voorstel van het Comité Informatie en ICT bedoeld in artikel 8sexies van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus. Het advies van het Controleorgaan met betrekking tot dit voorstel wordt gevraagd."

25. Artikel X+4 van het ontwerp dat een artikel 3/2 invoegt in de wet van 3 augustus 2012 bepaalt het volgende: *"De categorieën van persoonsgegevens die de Federale Overheidsdienst Financiën verwerkt, omvatten:*
- 1° Identificatiegegevens;*
 - 2° Patrimoniale gegevens;*
 - 3° Financiële, economische en inkomensgegevens;*
 - 4° Fiscaal relevante gegevens;*
 - 5° Gegevens van verwacht belang;*
 - 6° Onsplitsbare gegevens die niet onder de vorige categorieën vallen.*
- Identificatiegegevens omvatten onder meer het fiscaal identificatienummer van de betrokkene, dat in het kader van de uitvoering van de wettelijke taken van de Federale Overheidsdienst Financiën rechtmatig wordt geacht te zijn verwerkt, zelfs wanneer die verwerking door derden gebeurt, voor zover het aantoonbaar verband in artikel 3, §1, 1° wordt gemotiveerd."*
26. In eerste instantie verzoekt de Autoriteit om de eerste zin van het ontworpen artikel 3/2 van de wet van 3 augustus 2012 als volgt aan te passen: **'Voor de uitvoering van zijn wettelijke opdrachten** verwerkt de Federale Overheidsdienst Financiën de volgende categorieën van persoonsgegevens: ...'.
27. Vervolgens, hoewel de Autoriteit aanvaardt dat het niet aangewezen is om in de wet van 3 augustus 2012 een exhaustieve lijst van persoonsgegevens die door de FOD Financiën kunnen worden verwerkt op te nemen, benadrukt zij dat deze bepaling steeds moet worden gelezen in het licht van een bepaalde opdracht of bevoegdheid die overeenkomstig de fiscale wetgeving (of enige andere wetgevende norm) op de FOD Financiën rust. Meer concreet moeten de hierboven opgesomde categorieën van persoonsgegevens ingevuld worden overeenkomstig de specifieke bepalingen die op een bepaalde taak of opdracht van toepassing zijn (bijvoorbeeld: het BTW-Wetboek voor de vaststelling en inning van de BTW, het *Wetboek van de inkomstenbelastingen* voor de personenbelasting, ...).
28. Gelet op het bovenstaande is het voor de Autoriteit niet mogelijk om (uitsluitend) op basis van het ontworpen artikel 3/2, eerste lid, van de wet van 3 augustus 2012 de proportionaliteit van alle gegevensverwerkingen door de FOD Financiën te toetsen. Desalniettemin dienen de volgende, meer algemene opmerkingen reeds in aanmerking te worden genomen:
- in zoverre de notie 'identificatiegegevens' betrekking heeft op het Rijksregisternummer (het fiscaal identificatienummer), is het aangewezen om dit uitdrukkelijk te specificeren in het ontwerp. Immers, overeenkomstig artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 *tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen* (hierna: de wet van 8 augustus 1983) is het gebruik van het Rijksregisternummer niet toegelaten zonder

voorafgaandelijke machtiging, hetzij door de minister van Binnenlandse Zaken, hetzij door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie;

- met betrekking tot de fiscaal relevante gegevens verduidelijkt de Memorie van toelichting dat het gaat over *"gegevens die op het tijdstip van de verwerking onmiskenbaar van belang zijn bij de bepaling van de fiscale toestand van de binnenlandse of buitenlandse belastingplichtige of van de fiscale toestand van een derde"*. Het is voor de Autoriteit niet duidelijk op welke wijze deze categorie zich onderscheidt van bijvoorbeeld patrimoniale, financiële, economische of inkomensgegevens. De concrete inhoud en draagwijdte van deze categorie van gegevens moet nader gepreciseerd worden, zodanig dat het voor de betrokkenen duidelijk is welke gegevens desgevallend verwerkt kunnen worden op grond van deze bepaling;
- gegevens van verwacht belang *"zijn gegevens waarvan de verwerking op het ogenblik van die verwerking een bepaald of bepaalbaar fiscale of patrimoniaal doeleinde dient, en onder verwijzing naar de uitvoering van een wettelijke taak, behartigd door de FOD Financiën, mogelijks relevant zal zijn"*. De Memorie van toelichting verklaart bijkomstig dat dit begrip gelezen moet worden in het licht van de Richtlijn (EU) 2021/514 van 22 maart 2021 *tot wijziging van Richtlijn 2011/16/EU betreffende de administratieve samenwerking op het gebied van de belastingen* en de arresten C-245/19 en C-246/19 van 6 oktober 2020 van het Europese Hof van Justitie: 'gegevens van verwacht belang' kunnen opgevraagd worden op voorwaarde dat zowel het fiscale doel, de specificering van de gevraagde inlichtingen, als de wettelijk basis vastgesteld zijn in het verzoek. De Autoriteit vraagt om deze motiveringsplicht uitdrukkelijk op te nemen in het ontwerp;
- 'onsplitsbare gegevens' worden in de Memorie van toelichting gedefinieerd als *"gegevens die niet of mogelijks niet relevant zijn om de fiscale toestand van de binnenlandse of buitenlandse belastingplichtige of om de fiscale toestand van een derde te bepalen, maar die rekening houdend met de stand van de techniek, de uitvoeringskosten, de aard, en de omvang van de te verwerken gegevens, omwille van hun onlosmakelijke verbondenheid met gegevens die wel tot de ervoor opgesomde categorieën behoren, noodzakelijk moeten worden verwerkt teneinde de toegang tot fiscaal relevante gegevens of gegevens van verwacht belang mogelijk te maken"*. Hoewel het voorbeeld (zie Memorie van toelichting) in dit verband geen belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen tot gevolg heeft, benadrukt de Autoriteit dat deze categorie slechts betrekking kan hebben op bijkomstige gegevens en dat het onsplitsbaar karakter te allen tijde aantoonbaar moet zijn. Onder geen beding kan het mogelijk zijn dat op grond van

deze bepaling hoogst persoonlijke¹⁰ of bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9.1 AVG worden verwerkt (zie ook het volgende streepje);

- tot slot volgt het uit de Memorie van toelichting dat de FOD Financiën ook bepaalde gezondheidsgegevens verwerkt; bijvoorbeeld in het kader van de certificering van verminderde zelfredzaamheid of arbeidsongeschiktheid teneinde een verhoogde belastingvrije som te kunnen genieten. Hoewel de Autoriteit de legitimiteit van deze doeleinden niet in vraag stelt, benadrukt zij dat de verwerking van bijzondere categorieën van persoonsgegevens in de zin van artikel 9.1 AVG verboden is, tenzij er een uitzonderingsgrond overeenkomstig artikel 9.2 AVG voorhanden is. Bovendien moet de specifieke regelgeving die van toepassing is op dergelijke verwerkingen uitdrukkelijk specificeren welke gezondheidsgegevens in dat kader kunnen worden verwerkt.

29. Het tweede lid van het ontworpen artikel 3/2 van de wet van 3 augustus 2012 voorziet in een *de facto* machtiging in de zin van artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983 voor 'derden' om het fiscaal identificatienummer (lees: het Rijksregisternummer) te gebruiken voor de verwezenlijking van fiscale doeleinden. Het volgt uit de Memorie van toelichting dat dit noodzakelijk is omdat de identificatie van de belastingplichtigen voor de FOD Financiën vaak gebeurt door derde partijen, zoals sociale secretariaten of werkgevers, die op heden niet steeds beschikken over de vereiste machtiging.

30. Ter zake brengt de Autoriteit in herinnering dat overeenkomstig artikel 87 AVG "*het nationale identificatienummer of enige andere identifier van algemene aard alleen [wordt] gebruikt met passende waarborgen voor de rechten en vrijheden van de betrokkene uit hoofde van deze verordening.*" De Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer, de rechtsvoorganger van de Autoriteit, wees in dit verband reeds op de in acht te nemen voorwaarden¹¹:

- het gebruik van een algemeen identificatienummer moet worden beperkt tot de gevallen waarin dit strikt noodzakelijk is aangezien dit gebruik risico's impliceert inzake koppeling van bestanden;
- de doeleinden moeten duidelijk en expliciet worden gepreciseerd zodat men de beoogde soorten verwerkingen kan vermoeden/voorzien;
- de bewaartermijn en de eventuele mededelingen aan derden moeten eveneens worden omkaderd;

¹⁰ Het betreft gegevens waarvan de verwerking zonder meer aanleiding zou geven tot een belangrijke inmenging in de rechten en vrijheden van de betrokkenen, waaronder gegevens afkomstig uit vertrouwelijke elektronische communicatie, gegevens die van invloed zijn op de uitoefening van een grondrecht, bepaalde fiscale en financiële gegevens, etc.

¹¹ Zie het advies nr. 19/2018, te raadplegen via: <https://www.gegevensbeschermingsautoriteit.be/publications/advies-nr.-19-2018.pdf>.

- technische en organisatorische maatregelen moeten het beveiligd gebruik passend omkaderen en
- de niet-naleving van de bepalingen die het gebruik omkaderen moet worden gesanctioneerd aan de hand van effectieve, proportionele en ontradende sancties.

Bovendien is het vereist dat de geïmplementeerde derden – voor zover zij krachtens artikel 5 van de wet van 8 augustus 1983 in aanmerking komen om gemachtigd te worden – die uit hoofde van dit artikel gemachtigd worden om het Rijksregisternummer te gebruiken, uitdrukkelijk aangeduid worden in het ontwerp.

31. Gelet op het bovenstaande is de Autoriteit is van oordeel dat er geen sprake is van een geldige machtiging in de zin van artikel 8 van de wet van 8 augustus 1983, noch dat er passende waarborgen worden getroffen voor de rechten en vrijheden van de betrokkenen. Het ontworpen artikel 3/2, tweede lid, van de wet van 3 augustus 2012 dient nuttig gewijzigd te worden in die zin.
32. Tot slot wijst de Autoriteit in dit kader op het ontworpen artikel 3/1, tweede lid van de wet van 3 augustus 2012: *"Wanneer de context van de gegevensverwerking in het kader van een onderzoek, gevoerd door een bevoegd ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën, wijzigt omdat de betrokkene diens medewerking weigert, **wijzigt de aard van de gegevensverwerking dienovereenkomstig van minimaal naar dwingend.**"* Bijkomend bepaalt de Memorie van toelichting: *"Wanneer een betrokkene diens medewerking verleent aan bijvoorbeeld een fiscaal onderzoek, dat kwalificeert als een bijzonder onderzoek¹², kan de bevoegde ambtenaar op dat ogenblik de aangeleverde gegevens verwerken volgens de toepassing van het principe van minimale gegevensverwerking, omdat het niet noodzakelijk is om andere dan noodzakelijke gegevens te verwerken. Wanneer een betrokkene zijn medewerking slechts deels verleent, of wanneer de bevoegde ambtenaar om die reden genoodzaakt wordt te zoeken naar de nodige gegevens om zijn onderzoek te voeren of zijn wettelijke taak uit te voeren, wijzigt de aard en de context van de gegevensverwerking, omdat hij, bekleed met het openbaar gezag, ook noodzakelijkerwijze gegevens verwerkt die ruimer zijn dan fiscale gegevens, maar binnen de gewijzigde context nog steeds moeten worden verwerkt om dat wettelijk doel te kunnen bereiken."*
33. De vraag of een bepaalde betrokkene al dan niet zijn medewerking verleent aan een onderzoek, ongeacht enige wettelijke verplichting daartoe, heeft geen enkele invloed op de toepasbaarheid van de AVG en verantwoordingsplicht die overeenkomstig artikel 5.2 AVG rust op de

¹² Met betrekking tot de notie 'bijzonder onderzoek' dat ter sprake komt in artikel 4.9) AVG benadrukt de Autoriteit dat er op heden geen consensus bestaat over de concrete draagwijdte of definitie van dit begrip. Desalniettemin dient het woord 'bijzonder' opgevat te worden als 'bepaald', eerder dan 'speciaal', gelet op de Engelstalige tekst van de AVG waar er sprake is van '*particular inquiry*'. Als dusdanig is de Autoriteit van oordeel dat het niet de taak is van de FOD Financiën om dit begrip naar eigen goeddunken te definiëren, in het bijzonder wanneer op grond daarvan wordt voorzien in een onrechtmatige afwijking van de grondbeginselen van de AVG.

verwerkingsverantwoordelijke, *in casu* de FOD Financiën. Bovendien benadrukt de Autoriteit dat nergens in de AVG gewag wordt gemaakt van een onderscheid tussen een 'minimale' of 'dwingende' gegevensverwerking; de grondbeginselen van het gegevensbeschermingsrecht, waaronder het beginsel van de minimale gegevensverwerking, zijn van toepassing op alle verwerkingen van persoonsgegevens. **De vaststelling dat een betrokkene weigert mee te werken aan een fiscaal onderzoek is in de gegevensbeschermingsrechtelijke context niet relevant, en kan onder geen beding aanleiding geven tot een derogatie van deze beginselen, noch tot een wijziging van de 'aard' van de gegevensverwerkingen.**

34. Dit geldt temeer daar de gegevensverwerkingen in kwestie gestoeld zijn op een wettelijke verplichting of een taak van algemeen belang, en niet op de toestemming van de betrokkene. In deze gevallen, zoals hierboven reeds toegelicht onder punt 5, is het vereist dat de wezenlijke elementen van de verwerking op voorhand worden vastgesteld in een wettelijke norm, zodanig dat – ongeacht de relatie tussen de betrokkene en de verwerkingsverantwoordelijke (medewerking of niet) – het steeds duidelijk is welke gegevens kunnen worden verwerkt voor welke doeleinden.
35. Gelet op het bovenstaande voorziet het ontworpen artikel 3/1, tweede lid van de wet van 3 augustus 2012 in een onrechtmatige inperking van de verantwoordingsplicht in hoofde van de FOD Financiën, en dient bijgevolg geschrapt te worden.

e. Bewaartermijn

36. Krachtens artikel 5.1.e) AVG mogen persoonsgegevens niet langer worden bewaard, in een vorm die het mogelijk maakt de betrokkenen te identificeren, dan noodzakelijk voor de verwezenlijking van de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt. Bovendien is het overeenkomstig artikel 6.3 AVG, in samenlezing met artikel 22 van de *Grondwet*, verplicht om in het ontwerp de (maximale) bewaartermijnen van de te verwerken persoonsgegevens te voorzien rekening houdend met de onderscheiden doeleinden en categorieën van gegevens, of toch minstens de criteria op te nemen die toelaten deze (maximale) bewaartermijnen te bepalen.
37. Het ontworpen artikel 3/3 van de wet van 3 augustus 2012 bepaalt daartoe: *"Het tijdstip van de verwerking wordt beheerst door de fiscale en andere grondbeginselen, alsook door de fiscale en andere termijnen die de Federale Overheidsdienst Financiën door of krachtens de wet binden en onder de voorwaarden die door of krachtens de wet daarvoor zijn voorzien.*
De gegevensbeschermingsrechtelijke bewaartermijnen zijn bepaalbaar aan de hand van de fiscale en niet-fiscale termijnen waardoor de Federale Overheidsdienst Financiën is gebonden, onverminderd de toepassing van de artikelen 11/1 en 11/2."

38. Bijkomend volgt uit de Memorie van toelichting dat: *"Een expliciete bewaartermijn druist immers in tegen dat karakter van openbare orde dat aan het fiscaal recht toekomt en aan de termijnen die erin zijn vastgelegd, in zoverre dat dergelijke [gegevensbeschermingsrechtelijke] bewaartermijn niet zou overeenstemmen met de toepasselijke fiscale verjaringstermijnen. Die verjaringstermijn is voor alle belastingplichtigen uiteraard dezelfde maar kan gegevensbeschermingsrechtelijk per betrokken belastingplichtige op een verschillende bewaringstermijn uitdraaien in toepassing van schorsingen, stuitingen en dergelijke meer."*
39. Hoewel de Autoriteit aanvaardt dat de maximale bewaartermijn voor de persoonsgegevens niet korter kan zijn dan de fiscale termijnen waardoor de FOD Financiën is gebonden, is zij van oordeel dat het ontworpen artikel 3/3, tweede lid van de wet van 3 augustus 2012 in het licht van artikel 6.3 AVG geen geldige bewaartermijn vaststelt, aangezien het niet duidelijk is op welke wijze de (gegevensbeschermingsrechtelijke) bewaartermijn moet of kan worden bepaald. Juister zou bijvoorbeeld zijn om te stellen dat 'de persoonsgegevens niet langer bewaard worden dan noodzakelijk voor de doeleinden waarvoor zij worden verwerkt, zonder dat deze termijn korter kan zijn dan de toepasselijke fiscale en niet-fiscale termijnen waardoor de Federale Overheidsdienst Financiën is gebonden, met een maximale bewaartermijn die één jaar na de definitieve beëindiging van de administratieve en rechterlijke procedures en de uitputting van alle rechtsmiddelen niet mag overschrijden.' Bovendien vraagt de Autoriteit zich af waarom in de laatste zin van voormeld artikel louter wordt verwezen naar de artikelen 11/1 en 11/2 (van de wet van 3 augustus 2012), aangezien ook de artikelen 11 en 11/3 van dezelfde wet voorzien in een bijzondere bewaartermijn ten aanzien van de gegevens die het voorwerp uitmaken van een beperking van de rechten en vrijheden van de betrokkenen overeenkomstig artikel 23.1 AVG. Het ontworpen artikel 3/3 van de wet van 3 augustus 2012 dient nuttig gewijzigd te worden in die zin.

f. Beperking van de rechten

40. Artikel 23 van de AVG biedt de lidstaten de mogelijkheid de reikwijdte van de rechten van de betrokkenen te beperken, mits een dergelijke beperking de essentie van de fundamentele rechten en vrijheden eerbiedigt en in een democratische samenleving een noodzakelijke en evenredige maatregel is om een van de in artikel 23.1 van de AVG genoemde gerechtvaardigde doeleinden te verwezenlijken, zoals de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of andere belangrijke doelstellingen van algemeen openbaar belang van de Unie of van een lidstaat, in het bijzonder een belangrijk economisch of financieel belang van de Unie of van een lidstaat, met inbegrip van monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden, volksgezondheid en sociale zekerheid, in het bijzonder een controle-, inspectie- of regelgevingsopdracht die verband houdt met de uitoefening

van het openbaar gezag, ook al is dat slechts incidenteel het geval. Bovendien moet iedere wettelijke maatregel die voorziet in beperking op de rechten van de betrokkene voldoen aan de in artikel 23.2 AVG neergelegde voorwaarden.

41. Het ontworpen artikel 4/1, §1, van de wet van 3 augustus 2012 bepaalt in dat kader: *"Conform artikel 23, punt 1, e) [AVG] wordt er voor de monetaire, budgettaire en fiscale aangelegenheden in hoofde van de Federale Overheidsdienst Financiën in **een uitzondering voorzien op de verantwoordingsplicht zoals vastgelegd in artikel 5, punt 2 [AVG] in zoverre de beperking van de verantwoordingsplicht met inachtneming van dit artikel plaatsvindt.**"*
42. In eerste instantie benadrukt de Autoriteit dat het onder geen beding mogelijk is om af te wijken van de verantwoordingsplicht in hoofde van de verwerkingsverantwoordelijke zoals vastgelegd in artikel 5.2 AVG¹³. Het volgt uit artikel 23.1 AVG dat de reikwijdte van de beperkingen is beperkt tot de verplichtingen en rechten als bedoeld in de artikelen 12 tot en met 22 AVG en artikel 34 AVG, alsmede in artikel 5 AVG, **voor zover de bepalingen van dit artikel overeenstemmen met de rechten en verplichtingen als bedoeld in de artikelen 12 tot en met 20 AVG (Rechten van de betrokkene)**¹⁴. Onverminderd enige beperking van de rechten van de betrokkene, moet de verwerkingsverantwoordelijke te allen tijde de gegevensbeschermingsbeginselen vastgesteld in artikel 5.1 AVG in acht nemen. Dit volgt tevens uit punt 5 van de Guidelines 10/2020 *on restrictions under Article 23 GDPR* van de EDPB: ***"In all cases, where Union or Member State law allows restrictions to data subjects' rights or to the obligations of the controllers (including joint controllers) and processors, it should be noted that the accountability principle, as laid down in Article 5(2) GDPR, is still applicable. This means that the controller is responsible for, and shall be able to demonstrate to the data subjects his or her compliance with the EU data protection framework, including the principles relating to the processing of their data."***
43. Het ontworpen artikel 4/1, van de wet van 3 augustus 2012 voorziet aldus in een onrechtmatige beperking van de verplichtingen van de verwerkingsverantwoordelijke en dient geschrapt te worden.

¹³ Artikel 5.2 AVG bepaalt: *"De verwerkingsverantwoordelijke is verantwoordelijk voor de naleving van lid 1 en kan deze aantonen ("verantwoordingsplicht)"*.

¹⁴ Dit is het officiële standpunt van de EDPB zoals neergelegd in de Guidelines 10/2020 *on restrictions under Article 23 GDPR* (punt 84): *"Article 23 GDPR allows under specific conditions, a national or Union legislator to restrict, by way of a legislative measure, the scope of the obligations and rights provided for in Articles 12 to 22 and Article 34, as well as Article 5 GDPR in so far as its provisions correspond to the rights and obligations provided for in Articles 12 to 22, when such a restriction respects the essence of the fundamental rights and freedoms and is a necessary and proportionate measure in a democratic society to safeguard, inter alia, important objectives of general public interest of the Union or of a Member State."* Te raadplegen via (op heden enkel beschikbaar in het Engels): https://edpb.europa.eu/system/files/2021-10/edpb_guidelines202010_on_art23_adopted_after_consultation_en.pdf.

44. In tweede instantie vraagt de Autoriteit zich af welke de beweegredenen zijn om bijkomende bepalingen inzake de beperking van de rechten van de betrokkene op te nemen in de wet van 3 augustus 2012 aangezien de artikelen 11 tot en met 11/3 van die wet reeds een wettelijk kader voor de beperking van de rechten door de FOD Financiën in het kader van zijn wettelijke opdrachten vaststellen (temeer daar de Autoriteit zich in het verleden meermaals gunstig heeft uitgesproken over deze en soortgelijke bepalingen). Bijkomende beperkingen van de rechten van de betrokkene worden aldus bij voorkeur vastgesteld overeenkomstig de structuur van de artikelen 11 tot en met 11/3 van de wet van 3 augustus 2012.

**OM DEZE REDENEN,
de Autoriteit,**

is van oordeel dat het ontwerp zich laat kenmerken door verscheidene, fundamentele misconcepties over zowel de inhoud als de reikwijdte van het Europese gegevensbeschermingsrecht en dat een grondige, vrijwel integrale revisie van de besproken ontwerp artikelen aan de orde is.

Daartoe dienen minstens de volgende punten in acht te worden genomen:

- preciseren dat de FOD Financiën enkel gegevens verwerkt voor het uitvoeren van zijn wettelijke opdrachten, waarvan de doelstellingen uitdrukkelijk zijn vastgesteld in een wettelijke norm (punten 9 – 12);
- herzien van de bepalingen inzake de verdere verwerking voor andere doeleinden (punten 18 – 20);
- voorzien in een rechtmatig wettelijk kader voor de gegevensuitwisseling naar en door de FOD Financiën (punten 15 – 17 en 21 – 22);
- de te verwerken categorieën van persoonsgegevens nader preciseren overeenkomstig de punten 26 – 28;
- herzien van de machtiging voor derden om het fiscaal identificatienummer te verwerken (punten 30 en 31);
- schrappen van het ontworpen artikel 3/1, tweede lid van de wet van 3 augustus 2012 (punten 32 – 35);
- een geldige bewaartermijn vaststellen overeenkomstig punt 39;
- schrappen van ontworpen artikel 4/1 van de wet van 3 augustus 2012 (punten 42 en 43).

Voor het Kenniscentrum,
(get.) Cédrine Morlière, Directeur